

g a n a C e n i

saqarTvelos saxeliT

7 მარტი, 2019 წელი

ქალაქი ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატის მოსა-მართლემ **მარინე იმერლიშვილმა** ერთპიროვნულად, ზეპირი მოსმენის გარეშე განვიხი-ლე თ-- გ-----ის ბრალდების №----- სისხლის სამართლის საქმე.

თ-- გ-----ე, დაბადებული 1-----, საქართველოს მოქალაქე, პირადი №-----, საშუალო განათლების მქონე, ქორწინებაში მყოფი, ნასამართლობის არ მქონე, მცხოვრები ო-----ში, ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 25 დეკემბრის განაჩენით ცნობილი იქნა უდანაშაულოდ და გა-მართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწი-ლით წარდგენილ ბრალდებაში.

aRwerilobiTi nawili:

თ-- გ-----ეს ბრალდების შესახებ დადგენილების თანახმად ბრალი დაედო ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობისათვის, რამაც ფიზიკური ტკივილი გამოიწვია და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდექსის 117-ე, 118-ე ან 120-ე მუხლით გათვალისწინებული შედეგი.

აღნიშნული გამოიხატა შემდეგში:

2017 წლის 19 ივლისს, დაახლოებით 11 საათზე, ო-----ში მცხოვრებმა თ-- გ-----ემ, საცხოვრებელ სახლში ყოფნის დროს, განაწყენებულმა იმით, რომ მეუღლის, რ-----მ-----ის მშობელმა, მასთან ოჯახში მცხოვრებმა დედამ, თ----- ჩ-----მა, საყვედური უთხრა მის მიმართ წარმოთქმული უცენზურო სიტყ-ვის გამო, იძალადა მასზე, კერძოდ, ხელებითა და ფეხებით ცემა მეუღლის დედა თ----- ჩ-----ი, რომელსაც თ-- გ-----ის მხრიდან განხორციელებული ქმედების შე-დეგად განუვითარდა დაზიანებები

მარჯვენა თვალებუდის ზემო ქუთუთოზე, მარცხენა თვალებუდის ქვემო ქუთუთოზე, კისრის მარცხენა გვერდითა ზედაპირზე და მარცხენა წვივის შუა მესამედში უკანა ზედაპირზე, რასაც შედეგად ჯანმრთელობის მოშლა არ მოჰყოლია, მაგრამ გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი.

ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 25 დეკემბრის განაჩენით თ-- გ----- ცნობილი იქნა უდანაშაულოდ და გამართლდა საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბარლდებაში.

ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 25 დეკემბრის განაჩენი სააპელაციო წესით გაასაჩივრა პროკურორმა შოთა ჩხაიძემ, რომელიც ითხოვს თ-- გ-----ის მი-მართ გამამართლებელი განაჩენის გაუქმებას და მის დამნაშავედ ცნობას საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით. მოთხოვნას ასაბუთებს იმ მოტივირებით, რომ დაზარალებული თ---- ჩ-----ი პირდაპირ მიუთითებს, რომ მას თ-- გ-----ემ ფეხი ჩაარტყა მუცელში და ამ უკანასკნელის მხრიდან განხორციელებული ცემის შედეგად მას სხეულზე აღენიშნება დაზიანებები. კონფლიქტის დროს მათთან ერთად იმყოფებოდა ბ---- მ-----ე, რომელმაც მყისიერად აღკვეთა თ-- გ-----ის მიერ თ---- ჩ-----ის მიმართ განხორციელებული ძალადობის ფაქტი. გარდა აღნიშნულისა თ-- გ-----ე არის ახალგაზრდა სრულიად ჯანმრთელი, ხოლო თ---- ჩ-----ი კი ასაკოვანია, რომელიც მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან გამომდინარე მუდმივად იმყოფება ექიმების მეთვალყურეობის ქვეშ და ღებულობს მედიკამენტებს. კონფლიქტის განმუხტვის შემდეგ თ---- ჩ-----ი გახდა ცუდად და მისი ჯანმრთელობის მდგომარეობიდან გამომდინარე საჭირო გახდა სასწრაფო სამედიცინო დახმარების ბრიგადის გამოძახება, ხოლო თ-- გ-----ე კი წავიდა სამსახურში. ამდენად თ-- გ-----ე თ---- ჩ-----ის მიმართ განხორციელებული ძალადობის დროს არ იმყოფებოდა აუცილებელი მოგერიების მდგომარეობაში, რადგანაც მისი მხრიდან ფიზიკური ანგარიშსწორება არ იყო გამოწვეული თავდაცვითი მოქმედებით, რადგანაც დადგენილია, რომ თ-- გ-----ემ თ---- ჩ-----ი ცემა არა თავდაცვის მიზნით, არამედ მათ შორის წლების განმავლობაში წარმოშობილი ოჯახური კონფლიქტის და მისი პიროვნული ღირსების დამამცირებელი მოქმედებიდან გამომდინარე, რასაც თავადაც არ უარყოფს თ-- გ-----ე, რის გამოც სახეზე არ არის თავდაცვის სურვილი, აღნიშნული კი გამორიცხავს აუცილებელი მოგერიების მდგომარეობას.

სააპელაციო საჩივარზე შესაგებელი წარმოდგინა გამართლებულმა თ-- გ-----ემ და მისი ინტერესების დამცველმა ადვოკატმა რ---- გ-----ემ, რომლებიც შესაგებლით ითხოვენ არ დაკმაყოფილდეს სააპელაციო საჩივარი.

samotivacio nawili:

სააპელაციო პალატამ გააანალიზა საქმეში არსებული მტკიცებულებები, სააპელაციო საჩივრის მოტივირებანი და მოთხოვნები, მიიჩნევს, რომ სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს შემდეგ გარემოებათა გამო:

დაზარალებულ **თ---- ჩ-----ის** ჩვენებით დადგენილია, რომ იმყოფებოდა პეტერბურგში, როდესაც შეიტყო თ--ს ფეხმძიმობის ფაქტი. მისი შვილი, რ----- მ-----ე იყო 18 წლის და დიდი სტრესის შედეგად, 2007 წლის 4 აპრილს, თ-- შეიყვანა რძლად ოჯახში. თ-- ადრე ყავდა ნ---ნი თუმცა დაიწუნა. ოჯახს გააჩნია სასტუმრო და თავად გადაწყვიტა, სასტუმროს საქმიანობის თ--ს სახელზე გაფორმება. შემთხვევის დღეს კონ-ფლიქტი მოხდა მეუღლესთან, ბ---- მ-----ესთან, რომელმაც უსაყვედურა თუ რატომ არ დაიტოვა სიგარეტის ფული. საუბრის დროს ჩაიარა თ--მ და შეაგინა დედა. არავის აპატიებს დედის მიმართ გინებას. გავარდა თ--სკენ, დაუძახა თუ ვის შეაგინა დედა, რა დროსაც თ-- მივიდა მასთან დაარტყა ფეხი, რის გამოც დაეჯახა საქანელას. თ-- ჩააფრი-ნდა თმებში, ეცა თვალებში და გამოჭრა კისერი. შემდეგ თმებში სწვდნენ ერთმანეთს და ისროლეს ჭიქები და ბოთლები. მეუღლეს უნდა დაენახა თ--ს ქმედება რადგან კონ-ფლიქტი ერთ სივრცეში მიმდინარეობდა. მის მიმართ განხორციელებული ძალადობის გამო ცუდად გახდა და იმკურნალა. კონფლიქტის შემდეგ, თ-- და რ----- მ-----ე საც-ხოვრებლად გადავიდნენ თ--ს დედასთან. მოგვიანებით შეურიგდა თ--ს, თუმცა სახლში ყოფნის დროს თ-- კვლავ გამოხატავს მის მიმართ აგრესიას. (პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

მოწმე **რ----- მ-----ემ** ჩვენების მიცემისას განმარტა, რომ 2018 წლის 19 ივლისს ეძინა და არაფერი იცის მომხდარის შესახებ. ამჟამად შერიგდნენ და ცხოვრობენ ერთად. (პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

მოწმე **თ----- ჭ-----ის** ჩვენებით დადგენილია, რომ იცნობს თ-- გ-----ეს და თ-- ჩ-----ს. მათ ეზოში აქვს ფართი ნაქირავები და ეწევა საქმიანობას. 2017 წლის 19 ივლისს დილით მივიდა მაღაზიაში. ორი საათის შემდეგ დაინახა სასწრაფო დახმარების მანქანა. როდესაც მივიდა და იკითხა თუ რა მოხდა, თ-----მა უთხრა, რომ რძალთან იჩხუბა და ცუდად გახდა. თ-----თან ასევე იმყოფებოდა მისი მეუღლე და სამედიცინო პერსონალი. მისი ჩვენებით არასდროს გაუგონია თ--ს მხრიდან გინების ფაქტი. (პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

მოწმე **ბ---- მ-----ის** 2017 წლის 19 ივლისის და 2017 წლის 28 სექტემბრის დაკითხვის ოქმების (გამოქვეყნდა პირველი ინსტანციის სასამართლოში პროკურორის შუამდგომ-ლობის საფუძველზე) თანახმად, ცხოვრობს ქალაქ ო-----ში, მეუღლესთან, თ----- ჩ-----თან, შვილთაც რ----- მ-----ესთან, რძალთან, თ-- გ-----ესთან და შვილიშვილებთან ნ----- და გ----- მ-----ეებთან ერთად. სახლში სადაც ცხოვრობენ, აქვთ ოჯახური ტიპის სასტუმრო.

2017 წლის ივნისში გარდა-ეცვალა დედა ნ--- გ-----, რომელიც იყო ინდ. მეწარმე და ოჯახური ტიპის სასტუმრო რეგისტრირებული იყო მის სახელზე. თ----- ჩ----- მა უარი განაცხადა სასტუმროს მის სახელზე რეგისტრაციაზე და გადაწყვიტა რძლის სახელზე სასტუმროს რეგისტრაცია. თ-- გ-----ე გახდა ინდ. მეწარმე და სასტუმრო დარეგისტრირდა მის სახელზე. 2017 წლის 18 ივლისს, მეუღლეს, თ----- ჩ-----ს გადასცა ფულადი თანხა 45 ლარის ოდენობით, რომლითაც უნდა შეეძინა ოჯახისთვის საჭირო ნივთები და გადაეხადა კომუნალური გადასახადები. 19 ივლისს, დაახლოებით 11 საათზე, იმყოფებოდა სახლში და კითხა თ-----ს რაში დახარჯა თანხა, რაზეც უპასუხა რომ გადაიხადა კომუნალური გადასახადები და სასტუმროსთვის შეიძინა საჭირო ნივთები. ვინაიდან აღარ ქონდა დარ-ჩენილი თანხა, განაწყენებულმა უთხრა თ-----ს, რომ სიგარეტის ფული მაინც დაეტოვებინა. აღნიშნულზე მათ შორის დაიწყო კამათი. თ-- გ-----ე იმყოფებოდა მეორე ოთახში და როცა კამათის ხმა გაიგონა შევიდა იმ ოთახში სადაც ისინი იმყოფებოდნენ. დაინახა რა თ-----მა ოთახში შესული თ--, დაუყვია „შენ აქ რა გინდაო“ და გაიქცა მის-კენ, რა დროსაც ორივე ხელებით წვდა თმებში და შეანჯღრია. აღნიშნულის გამო თ--მაც მოკიდა მას ხელი თმებში და დაიწყეს ერთმანეთის ცემა. ჩადგა მათ შორის და გააშველა ისინი. თ--მ შეაგინა თუ არა თ-----ს არ გაუგონია. აღნიშნულ ფაქტს მხოლოდ თვითონ შეესწრო. რ----- მ-----ეს ეძინა, ხოლო მცირეწლოვანი შვილიშვილები სახლში არ იმ-ყოფებოდნენ. თ--ს და თ-----ის გაშველების შემდეგ, თ-----ი გახდა შეუძლოდ და გამოი-ძახეს სასწრაფო სამედიცინო დახმარება. თ--ს და თ-----ს შორის კონფლიქტი მიმდინარეობს რამოდენიმე წელი, თუმცა ძალადობის ფაქტს ამ შემთხვევის გარდა ადგილი არ ქონდა.

(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

თ-- გ-----ემ პირველი ინსტანციის სასამართლოში საბოლოო სიტყვაში აღნიშნა, რომ თ----- ჩ-----ს თავიდანვე არ მოსწონდა იგი. თ-----ი ეუბნებოდა, რომ ოჯახ-ში ის იყო პირველი და მას უნდა დამორჩილებოდა. თ-----ი აგრესიული იყო მის მიმართ და ეუბნებოდა, რომ მის შვილს, რ----- მ-----ეს დედაზე მეტად უყვარდა. მისი ჩვენებით თ----- ჩ-----ი სვამდა ალკოჰოლურ სასმელს და ღებულობდა ფსიქოტროპულ მედიკამენტებს. ბებიას გარდაცვალების შემდეგ, მამამთილმა შეთავაზა გამხდარიყო ინდ. მეწარმე, რასაც დათანხმდა. 2017 წლის 19 ივლისს, დილით გაიგონა ხმაური. თ----- ჩხარ-ტიშვილი და ბ---- მ-----ე კამათობდნენ 45 ლარზე. შევიდა ოთახში და ჩაილაპარაკა, რომ მათი ჩხუბის ხმა ყველას ესმოდა. მის დანახვაზე, თ----- ჩ----- მა დაიძახა „შენ აქ რა გინდაო“, გაიქცა მისკენ და სწვდა თმებში. ყოველთვის გრძნობდა, რომ ეზიზღებოდა დედამთილს, თუმცა მისთვის ხელი არასდროს დაურტყამს. თ----- ჩ-----ს ვერ გააშვებინა ხელი, რის გამოც დაიწყო ფეხების ქნევა. მიუხედავად ამისა, თ----- ჩ-----მა არ გაუშვა ხელი და თავადაც მოკიდა თ-----ს თმებში ხელი. ბ---- მელო-ქაძე ჩადგა მათ შორის და შეძლო მათი გაშველება. მომხდარის გამო მეუღლესთან ერთად, საცხოვრებლად გადავიდა დედასთან. მას შემდეგ რაც თ----- ჩ-----მა დაასრულა ფსიქოტროპული

მედიკამენტების მიღება, დაბრუნდა სახლში და კვლავ ერთად ცხოვრობენ.
(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

მოწმემ, **ო-----** დეტექტივ-გამომძიებელმა **ი----- ც-----**
ემ ჩვენების მიცემისას დაადასტურა, რომ თ-- გ-----ის ბრალდების სისხ-ლის
სამართლის საქმეზე მისი მონაწილეობით ჩატარებული საგამომძიებო და
საპროცესო მოქმედებები განხორციელდა კანონის მოთხოვნათა სრული
დაცვით.
(პირველი ინსტანციის სასამართლოს სხდომის ოქმი)

გაანალიზა რა საქმეში არსებული ზემოთმოყვანილი მტკიცებულებები,
სააპელაციო სა-ჩივრის მოტივირებანი და მოთხოვნა, სააპელაციო პალატა
სრულად იზიარებს პირველი ინსტანციის სასამართლოს განაჩენის მოტივაციას
თ-- გ-----ის უდანაშაულოდ ცნობისა და გამართლების შესახებ.

ბრალდების მხარის მიერ არ იქნა წარმოდგენილი გამამტყუნებელი განაჩენის
გამოტა-ნისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომლებიც
ობიექტურ პირს დაარ-წმუნებდა, თ-- გ-----ის ბრალეულობაში.

საქართველოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თანახმად,
გამამტყუნებელი განაჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ
მტკიცებულებებს. ყოველგვარი ეჭვი, რომელიც ვერ დადასტურდება კანონით
დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის
პირველი და მე-3 ნაწილების შესაბამისად, გამამტყუნებელი განაჩენით პირის
დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ
შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიო-ბა. მტკიცებულება უნდა
შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთან მისი რელევანტუ-რობის,
დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მესამე
ნაწილის თანახმად გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ
ცნობისათვის საჭიროა გონივ-რულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ
მტკიცებულებათა ერთობლიობა.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 269-ე მუხლის მეორე
ნაწი-ლის თანახმად არ შეიძლება, გამამტყუნებელ განაჩენს საფუძვლად
დაედოს ვარაუდი.

საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის მე-3 მუხლის მე-13
ნაწილის მიხედვით, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტი არის სასამართლოს
მიერ გამამტყუნე-ბელი განაჩენის გამოტანისათვის საჭირო მტკიცებულებათა

ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

მტკიცებულება, რომელსაც ემყარებოდა ბრალდება, იყო თ---- ჩ-----ის ჩენება, რომელიც მიუთითებს, რომ მას თ-- გ-----ემ ფეხი ჩაარტყა მუცელში და ამ უკანას-კნელის მხრიდან განხორციელებული ცემის შედეგად მას სხეულზე აღენიშნება დაზიანებები, ხოლო კონფლიქტის განმუხტვის შემდეგ თ-- გ-----ე წავიდა სამსახურში. სააპელაციო პალატა ვერ გაიზიარებს საჩივრის აპელირებას დაზარალებულის ჩვენებაზე, რადგან თ---- ჩ-----ის ჩვენება ეწინააღმდეგება ბ---- მ-----ის და თ-- გ-----ის ჩვენებებს და სააპელაციო პალატა სრულად იზიარებს პირველი ინსტან-ციის განაჩენის მოტივაციას აღნიშნული ჩვენებების შეფასების ნაწილში.

ამდენად, იმის გათვალისწინებით, რომ თ-- გ-----ის მიმართ წარდგენილი ბრალ-დების დასადასტურებლად არ არსებობს ურთიერთშეთანხმებულ და დამაჯერებელ მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომელიც ობიექტურ პირს დაარწმუნებდა თ-- გ-----ე მიერ ბრალად წარდგენილ დანაშაულთა ჩადენაში, არ არსებობს სახელმწიფო ბრალმდებლის სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილების საფუძველი.

შესაბამისად, ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 25 დეკემბრის განაჩენი თ-- გ-----ის მიმართ უნდა დარჩეს უცვლელი, ხოლო სააპელაციო საჩივარი არ უნ-და დაკმაყოფილდეს.

sarezolucio nawili:

სააპელაციო პალატამ იხელმძღვანელა საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 298-ე მუხლის პირველი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტით და

daadgina:

ოზურგეთის რაიონული სასამართლოს 2018 წლის 25 დეკემბრის გამამართლებელი გა-ნაჩენი **თ-- გ-----ის** მიმართ დარჩეს უცვლელი:

თ-- გ-----ე ცნობილი იქნეს უდანაშაულოდ და გამართლდეს საქართველოს სისხ-ლის სამართლის კოდექსის 126¹-ე მუხლის პირველი ნაწილით წარდგენილ ბრალდება-ში.

გაუქმდეს თ-- გ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება – შეთანხმება გაუსვლელობისა და სათანადო ქცევის შესახებ.

თ-- გ-----ეს განემარტოს, რომ მას, როგორც გამართლებულ პირს, უფლება აქვს აუ-ნაზღაურდეს მიყენებული ზიანი.

სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს.

განაჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაესი სასამართლოს სისხლის სა-მართლის საქმეთა პალატაში მისი დადგენიდან 01 (ერთი) თვის ვადაში ქუთაისის საა-პელაციო სასამართლოს მეშვეობით, საკასაციო წესით.

მოსამართლე:

marine imerliSvili